

Kočí rodinku nahradila před radnicí socha legendární Josephine Bakerové

10. 10. 2014 13:28

(Zpráva Magistrátu města Liberec) Liberečané, kteří si kočí sousoší oblíbili, se ale nemusejí bát, že by o něj přišli. Po nutné renovaci se vrátí na původní místo. Nová socha, nevšední podobizna slavné Josephine Baker, by měla náměstí Dr. E. Beneše zdobit do května příštího roku.

Oblíbené sousoší kočí rodinky od Martiny Klouzové – Niubo, které poslední čtyři roky zdobilo náměstí před libereckou radnicí, je na čas pryč. Důvodem je nezbytná údržba a renovace. Náměstí Dr. E. Beneše ale prázdnotou zet nebude. Společnost Spacium, o.p.s. totiž přišla s nápadem nainstalovat zatím před radnici jinou sochu, a to netradiční podobiznu známé herečky, zpěvačky, tanečnice a bojovnice za svobodu a rovnoprávnost Josephine Baker v její typické taneční póze, která obletěla celý svět.

„Tato výjimečná francouzsko-americká žena výrazně ovlivnila vkus a estetické vnímání lidí tehdejších i příštích generací. Působí na mě jako krásná a energická šelma, proto jsem se rozhodla její tělo vymozaikovat šelmózním dekorem,“ komentovala své dílo autorka Josefína Jonášová, absolventka Akademie výtvarných umění v Praze. *„A doufám, že kolemjdoucí nakazí svým úsměvem,“* dodala mladá umělkyně, která sochu Josephine Baker vytvořila v roce 2010. Socha v životní velikosti, vytvořená z gramodesek, tmelu a polystyrenu, stojí na podstavci v podobě desky Supraphonu.

Instalaci uměleckého díla před radnicí podpořilo i statutární město Liberec. *Nová socha bude před radnicí stát jen nějaký čas, oblíbené kočky se časem vrátí.*

Kdo byla JOSEPHINE BAKER (1906 – 1975)

Josephine Baker, umělkyně latino-hispánského původu, se narodila 3. června 1906 v Arkansasu v USA. S rasismem se setkala už jako dítě, protože od malička sloužila v bělošské rodině. Odjakživa milovala tanec a od svých 9 let vystupovala po práci v nočních klubech jako dětská zpěvačka a

tanečnice. V roce 1923 se dostala do New Yorku, kde se díky svému přirozenému talentu propracovala až na sólovou tanečnici na Broadwayi. Již tehdy dosáhla velké slávy, avšak s trpkou příchutí v tom, že pro honorace byla stále „jen tancující černoškou“, která není hodna podání ruky.

Ještě větších úspěchů, a už bez toho, aby její barva pleti někoho pohoršovala, se Josephine Baker dočkala v pozdějších letech v Paříži, kde velmi rychle zastínila spoustu tehdejších hvězd. Po celém starém kontinentu tato univerzální umělkyně sklízela slávu i díky šansonům.

Josephine Baker, která v roce 1937 přijala francouzské státní občanství, se celý svůj život aktivně angažovala v hnutí proti rasové diskriminaci. Sama se dokonce ujala výchovy dvanácti adoptovaných dětí různých ras a náboženství.